

Επίσημη Εφημερίδα

C 315

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

10 Δεκεμβρίου 2005

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2005/C 315/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, στην υπόθεση C-464/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Δανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Αυτοκίνητα οχήματα — Θέση στη διάθεση του εργαζομένου εκ μέρους του εργοδότη — Όχημα ταξινομημένο στο κράτος μέλος του εργοδότη — Εργαζόμενος κατοικών σε άλλο κράτος μέλος — Φορολόγηση του αυτοκινήτου οχήματος)	1
2005/C 315/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 20ής Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση C-111/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία γεωργικών προϊόντων — Οδηγία 89/662/ΕΟΚ — Άρθρο 5 — Κτηνιατρικοί έλεγχοι στο κράτος μέλος προορισμού των εμπορευμάτων — Εθνικό σύστημα εκ των προτέρων δηλώσεως η οποία επιβάλλεται στους εισαγωγείς ορισμένων ζωικών προϊόντων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη)	1
2005/C 315/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, στην υπόθεση C-176/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρα 29 ΕΕ, 31, στοιχείο ε', ΕΕ, 34 ΕΕ και 47 ΕΕ — Απόφαση-πλαίσιο 2003/80/ΔΕΥ — Προστασία του περιβάλλοντος — Ποινικές κυρώσεις — Αρμοδιότητα της Κοινότητας — Νομική Βάση — Άρθρο 175 ΕΚ)	2
2005/C 315/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 20ής Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση C-264/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Κύριος δημοσίου έργου — Πρόσωπα στα οποία μπορεί να ανατεθεί δημόσιο έργο — Κατάλογος εξαντλητικώς απαριθμούμενων νομικών προσώπων του γαλλικού δικαίου)	2
2005/C 315/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 20ής Οκτωβρίου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-327/03 και C-328/03 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, κ.λπ. (Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες — Οδηγία 97/13/ΕΚ — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Τέλος για την παραχώρηση νέων αριθμών τηλεφώνου — Παραχώρηση αποθέματος αριθμών στη δικαιοδόχο της πρώην μονοπωλιακής επιχείρησης χωρίς καταβολή αντιπαροχής)	3

EL

2005/C 315/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 18ης Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση C-405/03 (αίτηση του <i>Gerechtshof te 's-Gravenhage</i> για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): <i>Class International BV</i> κατά <i>Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc</i> (Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Δικαιώματα που παρέχει το σήμα — Χρησιμοποίηση του σήματος στις συναλλαγές — Εισαγωγή γνησίων προϊόντων στην Κοινότητα — Προϊόντα υπαχθέντα στο τελωνειακό καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης — Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος — Προσφορά προς πώληση ή πώληση των προϊόντων που έχουν υπαχθεί στο τελωνειακό καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης — Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος — Βάρος αποδείξεως)	3
2005/C 315/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 20ής Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση C-468/03 (αίτηση του <i>VAT and Duties Tribunal, London</i> για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): <i>Overland Footwear Ltd</i> κατά <i>Commissioners of Customs & Excise</i> (Κοινό Δασμολόγιο — Εισαγωγικοί δασμοί — Δηλωθείσα δασμολογική αξία που περιλαμβάνει προμήθεια αγοράς — Επιβολή δασμών επί του συνόλου του δηλωθέντος ποσού — Επανεξέταση της τελωνειακής διασαφήσεως — Όροι — Επιστροφή των δασμών που καταβλήθηκαν επί της προμήθειας αγοράς)	4
2005/C 315/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 20ής Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση C-511/03 (αίτηση του <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (αίτηση του <i>Staat der Nederlanden (Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij)</i>) κατά <i>Ten Kate Holding Musselkanaal BV</i> κ.λπ. («Υγειονομική αστυνομία — Προστασία κατά της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών (νόσος των τρελών αγελάδων) — Εκτροφή μηρυκαστικών με πρωτείνες προερχόμενες από μη μηρυκαστικά ζώα — Ευθύνη κράτους μέλους προς αποκατάσταση ζημίας που προκάλεσε σε ιδιώτη καταλογιστέα στο εν λόγω κράτος μέλος παραβίαση του κοινοτικού δικαίου — Εφαρμοστέο δίκαιο — Υποχρέωση ασκήσεως προσφυγής κατά παραλείψεως στρεφόμενη κατά της Επιτροπής»)	5
2005/C 315/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 20ής Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση C-6/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα)	5
2005/C 315/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 13ης Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση C-73/04 (αίτηση του <i>Oberlandesgericht Hamm</i> για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): <i>Brigitte και Marcus Klein</i> κατά <i>Rhodos Management Ltd</i> (Σύμβαση των Βρυξελλών — Δικαιοδοσία σε υποθέσεις μισθώσεων ακινήτων — Δικαίωμα χρονομεριστικής χρήσεως ακινήτου)	6
2005/C 315/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, στην υπόθεση C-258/04 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του <i>cour de travail de Liège</i>): <i>Office national de l'emploi</i> κατά <i>Ιωάννη Ιωαννίδη</i> (Αιτούντες εργασία — Ευρωπαϊκή ιθαγένεια — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Άρθρο 39 ΕΚ — Επιδόματα αναμονής προς νέους που αναζητούν την πρώτη τους εργασία — Χορήγηση εξαρτώμενη από την περάτωση των δευτεροβάθμιων σπουδών στο οικείο κράτος μέλος)	6
2005/C 315/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 20ής Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση C-505/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/19/ΕΚ — Αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων — Νοσηλευτής, οδοντίατρος, κτηνίατρος, μαία, αρχιτέκτονας, φαρμακοποιός και ιατρός — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο — Γιβραλτάρ)	7
2005/C 315/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 20ής Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση C-70/05: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο)	7
2005/C 315/14	Υπόθεση C-333/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το <i>Bács-Kiskun Megyei Bíróság</i> με απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005 στην υπόθεση <i>Ilona Németh</i> κατά <i>Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága</i>	8

2005/C 315/15	Υπόθεση C-335/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Köln, με διάταξη της 24ης Αυγούστου 2005, στο πλαίσιο της διαδικασίας Rizeni Letoveho Provozu UR SP κατά Bundesamt für Finanzen	8
2005/C 315/16	Υπόθεση C-338/05 P: Αίτηση αναίρεσεως των Front National, M. F. Stirbois, B. Gollnisch, C. Lang, J.C. Martinez, Ph. Claeys, K. Dillen και M. Borghesio κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση T-17/04, Le Front National κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	9
2005/C 315/17	Υπόθεση C-346/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour du travail de Liège, με απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2005 στην υπόθεση Monique Chateignier κατά Office national de l'emploi (O.N.Em)	9
2005/C 315/18	Υπόθεση C-356/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Ireland με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2004 στην υπόθεση Elaine Farrell κατά Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland, Attorney General και The Motor Insurers' Bureau of Ireland	10
2005/C 315/19	Υπόθεση C-359/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde, με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2005, στην υπόθεση Estager SA κατά Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive	10
2005/C 315/20	Υπόθεση C-370/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε Vestre Landsret, με διάταξη της 5ης Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση Anklagemyndigheden (εισαγγελική αρχή) κατά Uwe Kay Festersen	10
2005/C 315/21	Υπόθεση C-374/05: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) με απόφαση της 21ης Ιουλίου 2005 στην υπόθεση Gintec International Import-Export GmbH κατά Verband Sozialer Wettbewerb eV	11
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2005/C 315/22	Υπόθεση T-349/05: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2005 — Ott κ.λπ. κατά Επιτροπής	12
2005/C 315/23	Υπόθεση T-354/05: Προσφυγή ασκηθείσα στις 19 Σεπτεμβρίου 2005 — TF1 κατά Επιτροπής	12
2005/C 315/24	Υπόθεση T-355/05: Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2005 — Vandaele κατά Επιτροπής	13
2005/C 315/25	Υπόθεση T-359/05: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2005 — Frankin κ.λπ. κατά Επιτροπής	13
2005/C 315/26	Υπόθεση T-361/05: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2005 — Genette κατά Επιτροπής	14
2005/C 315/27	Υπόθεση T-364/05: Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2005 — Saint-Gobain Pam κατά ΓΕΕΑ	14
2005/C 315/28	Υπόθεση T-365/05: Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2005 — Mische κατά Κοινοβουλίου	15
2005/C 315/29	Υπόθεση T-367/05: Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2005 — UPC France κατά Επιτροπής	15
2005/C 315/30	Υπόθεση T-370/05: Προσφυγή της 30ής Σεπτεμβρίου 2005 — Γαλλία κατά Επιτροπής	16
2005/C 315/31	Υπόθεση T-372/05: Προσφυγή S Giant (China) κατά του Συμβουλίου που ασκήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 2005	17
2005/C 315/32	Υπόθεση T-376/05: Προσφυγή της Tea-Cegos και της STG κατά της Επιτροπής, που ασκήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2005	18
2005/C 315/33	Υπόθεση T-383/05: Προσφυγή της GHK Consulting κατά της Επιτροπής, που ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2005	18
2005/C 315/34	Υπόθεση T-270/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Σεπτεμβρίου 2005 — BIC κατά Επιτροπής	19

2005/C 315/35	Υπόθεση T-125/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 7ης Οκτωβρίου 2005 — Umwelt- und Ingenieur-technik κατά Επιτροπής	19
2005/C 315/36	Υπόθεση T-289/05 R: Διάταξη του προέδρου του Πρωτοδικείου της 13ης Οκτωβρίου 2005 — Milella et Campanella κατά Επιτροπής	19

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2005/C 315/37	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 296 της 26.11.2005	20
---------------	--	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 15ης Σεπτεμβρίου 2005

στην υπόθεση C-464/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Δανίας (1)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Αυτοκίνητα οχήματα — Θέση στη διάθεση του εργαζομένου εκ μέρους του εργοδότη — Όχημα ταξινομημένο στο κράτος μέλος του εργοδότη — Εργαζόμενος κατοικών σε άλλο κράτος μέλος — Φορολόγηση του αυτοκινήτου οχήματος)

(2005/C 315/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

Στην υπόθεση C-464/02, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβίασης, η οποία ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. B. Rasmussen και D. Martin) κατά Βασιλείου της Δανίας (εκπρόσωπος: J. Molde), υποστηριζόμενου από τη Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: T. Rynhä), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric (εισηγήτρια), K. Schiemann, E. Juhász και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 15 Σεπτεμβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο της Δανίας,

— καθόσον η νομοθεσία και η διοικητική πρακτική του δεν επιτρέπουν στους εργαζομένους που κατοικούν στη Δανία και απασχολούνται σε άλλο κράτος μέλος σε εργασία που δεν αποτελεί την κύρια δραστηριότητά τους να χρησιμοποιούν για επαγγελματικούς και ιδιωτικούς σκοπούς αυτοκίνητο της εταιρίας ταξινομημένο στο άλλο αυτό κράτος μέλος, όπου είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση του εργοδότη τους, και

— καθόσον η νομοθεσία και η διοικητική πρακτική του δεν επιτρέπουν στους εργαζομένους που κατοικούν στη Δανία και απασχολούνται σε άλλο κράτος μέλος να χρησιμοποιούν είτε για αμιγώς επαγγελματικούς είτε για επαγγελματικούς και ιδιωτικούς σκοπούς όχημα της εταιρίας ταξινομημένο στο άλλο αυτό κράτος μέλος, στο οποίο ο εργοδότης τους έχει την εταιρική του έδρα ή την κύρια εγκατάστασή του, όταν το όχημα ούτε προορίζεται να χρησιμοποιηθεί κυρίως στη Δανία κατά τρόπο μόνιμο ούτε χρησιμοποιείται στην πραγματικότητα κατ' αυτόν τον τρόπο,

παρά μόνον υπό την προϋπόθεση ότι η απασχόληση σε αυτό τον εργοδότη αποτελεί την κύρια δραστηριότητά τους και ότι καταβάλλεται τέλος για το όχημα αυτό,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 39 ΕΚ.

2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
4. Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(1) ΕΕ C 44 της 22.2.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-111/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας (1)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία γεωργικών προϊόντων — Οδηγία 89/662/ΕΟΚ — Άρθρο 5 — Κτηνιατρικοί έλεγχοι στο κράτος μέλος προορισμού των εμπορευμάτων — Εθνικό σύστημα εκ των προτέρων δηλώσεως η οποία επιβάλλεται στους εισαγωγείς ορισμένων ζωικών προϊόντων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη)

(2005/C 315/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Στην υπόθεση C-111/03, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβίασης, η οποία ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: L. Ström van Lier και A. Bordes), κατά Βασιλείου της Σουηδίας, (εκπρόσωπος A. Kruse) υποστηριζόμενο από Δημοκρατία της Φινλανδίας, (εκπρόσωπος: A. Guimaraes-Purokoski) το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τον C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή), R. Silva de Lapuerta, P. Küris και Γ. Αρέστη, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο της Σουηδίας, διατηρώντας ένα σύστημα υποχρεωτικής εκ των προτέρων δηλώσεως για τις εισαγωγές ορισμένων ζωικών προϊόντων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς.
2. Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.
3. Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 112 της 10.05.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 13ης Σεπτεμβρίου 2005

στην υπόθεση C-176/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρα 29 ΕΕ, 31, στοιχείο ε', ΕΕ, 34 ΕΕ και 47 ΕΕ — Απόφαση-πλαίσιο 2003/80/ΔΕΥ — Προστασία του περιβάλλοντος — Ποινικές κυρώσεις — Αρμοδιότητα της Κοινότητας — Νομική Βάση — Άρθρο 175 ΕΚ)

(2005/C 315/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-176/03, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 35 ΕΕ, ασκηθείσα στις 15 Απριλίου 2003, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: M. Petite, J.-F. Pasquier και W. Bogensberger), υποστηριζόμενη από: το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, (εκπρόσωποι: G. Garzón Clariana, H. Duintjer Tebbens και A. Baas, καθώς και Gómez-Leal), κατά **Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως** (εκπρόσωποι: J.-C. Piris και J. Schutte, καθώς και K. Michael), υποστηριζόμενη από: το **Βασίλειο της Δανίας** (εκπρόσωπος: J. Molde), την **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας** (εκπρόσωποι: W. D. Plessing και A. Dittrich), την **Ελληνική Δημοκρατία** (εκπρόσωποι: E. M. Μαμούνα και M. Τασσοπούλου), το **Βασίλειο της Ισπανίας** (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), τη **Γαλλική Δημοκρατία** (εκπρόσωποι: G. de Bergues, F. Alabrune και E. Puisais), την **Ιρλανδία** (εκπρόσωπος: D. O'Hagan, επικουρούμενος από τους P. Gallagher και E. Fitzsimons, SC, καθώς και από τον E. Regan, BL), το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών** (εκπρόσωποι: H. G. Sevenster και C. Wissels), την **Πορτογαλική Δημοκρατία** (εκπρόσωποι: L. Fernandes και A. Fraga Pires), τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας** (εκπρόσωπος: A. Guimaraes-Purokoski), το **Βασίλειο της Σουηδίας** (εκπρόσωποι: A. Kruse, καθώς και K. Wistrand και A. Falk), το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας** (εκπρόσωπος: C. Jackson, επικουρούμενη από τον R. Plender, QC), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta και A. Borg Barthet, προέδρους τμήματος, M R. Schintgen (εισηγητή), N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, Γ. Αρέστη, M. Πεšić και J. Malenonský, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Σεπτεμβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση-πλαίσιο 2003/80/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιρλανδία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, καθώς και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα

(¹) ΕΕ C 135 της 07.06.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-264/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Κύριος δημοσίου έργου — Πρόσωπα στα οποία μπορεί να ανατεθεί δημόσιο έργο — Κατάλογος εξαντλητικός απεριθωρμένων νομικών προσώπων του γαλλικού δικαίου)

(2005/C 315/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-264/03, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: B. Stromsky, K. Wiedner και F. Simonetti) κατά **Γαλλικής Δημοκρατίας** (εκπρόσωποι: G. de Bergues και D. Petrausch), με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2003, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J. Malenonský, J. P. Puissochet, A. Borg Barthet, και U. Løhmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η Γαλλική Δημοκρατία, περιορίζοντας, με το άρθρο 4 του νόμου 85-704, της 12ης Ιουλίου 1985, για τη διαχείριση δημοσίων έργων και τις σχέσεις της με τη διαχείριση ιδιωτικών έργων, όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 96-987, της 14ης Νοεμβρίου 1996, για την εφαρμογή του συμφώνου ανακάμψεως για την πόλη, την απονομή της ιδιότητας του κατ' ανάθεση κυρίου του έργου σε εξαντλητικώς απαριθμούμενα νομικά πρόσωπα του γαλλικού δικαίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, καθώς και από το άρθρο 49 ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 200 της 23.8.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-327/03 και C-328/03 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, κ.λπ. (¹)

(Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες — Οδηγία 97/13/ΕΚ — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Τέλος για την παραχώρηση νέων αριθμών τηλεφώνου — Παραχώρηση αποθέματος αριθμών στη δικαιούχο της πρώην μονοπωλιακής επιχείρησης χωρίς καταβολή αντιπαροχής)

(2005/C 315/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-327/03 και C-328/03, με αντικείμενο δύο αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) με αποφάσεις της 30ής Απριλίου 2003, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 28 Ιουλίου 2003, στο πλαίσιο των διαδικασιών: **Bundesrepublik Deutschland** κατά **ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG**, εκπροσωπούμενης από την **ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH** (C-327/03), **Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG** (C-328/03), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský, S. von Bahr (εισηγητή), A. Borg Barthet και U. Lohmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος

διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι απαγορεύει την εθνική ρύθμιση που προβλέπει, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες ρύθμιση, ότι οι νέες επιχειρήσεις στην αγορά τηλεπικοινωνιών οφείλουν, προκειμένου να λαμβάνουν αριθμούς συνδρομητών τηλεφώνου, να καταβάλλουν ορισμένο τέλος που συναρτάται προς την οικονομική αξία των αριθμών αυτών, ενώ παράλληλα η επιχείρηση τηλεπικοινωνιών που κατέχει δεσπόζουσα θέση στην ίδια αγορά έχει λάβει, χωρίς να καταβάλει καμία αντιπαροχή, το σημαντικότερο απόθεμα αριθμών που διέθετε η πρώην μονοπωλιακή επιχείρηση, της οποίας η δεσπόζουσα επιχείρηση αποτελεί τη δικαιούχο, και το εθνικό δικαίο αποκλείει την εκ των υστέρων επιβολή τέτοιου τέλους για το απόθεμα αυτό.

(¹) ΕΕ C 251 της 18.10.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 18ης Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-405/03 (αίτηση του Gerechtshof te 's-Gravenhage για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Class International BV** κατά **Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc** (¹)

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Δικαιώματα που παρέχει το σήμα — Χρησιμοποίηση του σήματος στις συναλλαγές — Εισαγωγή γνησίων προϊόντων στην Κοινότητα — Προϊόντα υπαχθέντα στο τελωνειακό καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης — Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος — Προσφορά προς πώληση ή πώληση των προϊόντων που έχουν υπαχθεί στο τελωνειακό καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης — Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος — Βάρος αποδείξεως)

(2005/C 315/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-405/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το

Gerechtshof te 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 28ης Αυγούστου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Σεπτεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Class International BV** κατά **Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, Smith-Kline Beecham plc, Beecham Group plc**, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και J. Malepovský, προέδρους τμήματος, C. Gullmann (εισηγητή), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilešič και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Τα άρθρα 5, παράγραφοι 1 και 3, στοιχείο γ', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, και 9, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, έχουν την έννοια ότι ο δικαιούχος ενός σήματος δεν μπορεί να αντιταχθεί στην εισοδο και μόνο εντός της Κοινότητας, υπό το τελωνειακό καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης, γνησίων προϊόντων φερόντων το σήμα αυτό τα οποία, προηγουμένως, δεν έχουν ήδη διατεθεί στο εμπόριο εντός της Κοινότητας από τον εν λόγω δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του. Ο δικαιούχος του σήματος δεν μπορεί να εξαρτά την υπαγωγή των εν λόγω εμπορευμάτων στο καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης από την ύπαρξη, κατά τον χρόνο εισόδου των εμπορευμάτων αυτών εντός της Κοινότητας, ήδη προσδιορισμένου τελικού προορισμού σε τρίτη χώρα, ενδεχομένως βάσει συμβάσεως πώλησεως.
2. Οι έννοιες της «προσφοράς» και της «εμπορίας» των προϊόντων, που διαλαμβάνονται στα άρθρα 5, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104 και 9, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μπορούν να περιλαμβάνουν, αντιστοίχως, την προσφορά και την πώληση γνησίων προϊόντων φερόντων σήμα, τα οποία έχουν τον τελωνειακό χαρακτήρα μη κοινοτικών εμπορευμάτων, όταν η προσφορά ή/και η πώληση πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια της υπαγωγής των εμπορευμάτων στο καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης. Ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να αντιταχθεί στην προσφορά ή στην πώληση τέτοιων εμπορευμάτων όταν αυτή συνεπάγεται κατ' ανάγκη τη διάθεσή τους στο εμπόριο εντός της Κοινότητας.
3. Σε μια κατάσταση όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, εναπόκειται στον δικαιούχο του σήματος να προσκομίσει την απόδειξη των πραγματικών περιστατικών που καθιστούν δυνατή την άσκηση του δικαιώματος απαγορεύσεως, το οποίο προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 89/104 και 9, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, αποδεικνύοντας είτε θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των μη κοινοτικών εμπορευμάτων που φέρουν το σήμα του είτε προσφορά ή πώληση των εμπορευμάτων αυτών η οποία συνεπάγεται κατ' ανάγκη τη διάθεσή τους στο εμπόριο εντός της Κοινότητας.

(¹) ΕΕ C 304 της 13.12.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-468/03 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Overland Footwear Ltd** κατά **Commissioners of Customs & Excise** (¹)

(Κοινό Δασμολόγιο — Εισαγωγικοί δασμοί — Δηλωθείσα δασμολογική αξία που περιλαμβάνει προμήθεια αγοράς — Επιβολή δασμών επί του συνόλου του δηλωθέντος ποσού — Επανεξέταση της τελωνειακής διασαφήσεως — Όροι — Επιστροφή των δασμών που καταβλήθηκαν επί της προμήθειας αγοράς)

(2005/C 315/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-468/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο) με απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Νοεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Overland Footwear Ltd** κατά **Commissioners of Customs & Excise**, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους: C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J. Makarczyk, C. Gullmann (εισηγητή), R. Schintgen και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Τα άρθρα 29, 32 και 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι μια προμήθεια αγοράς που περιλαμβάνεται στη δηλωθείσα δασμολογική αξία και δεν διακρίνεται από την τιμή πώλησεως των εμπορευμάτων στη δήλωση διασαφήσεως πρέπει να θεωρείται ως μέρος της αξίας της συναλλαγής δυνάμει του άρθρου 29 του ίδιου κανονισμού και, ως εκ τούτου, να υπόκειται σε δασμό.
2. Τα άρθρα 78 και 236 του κανονισμού 2913/92 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι:
 - μετά τη χορήγηση της άδειας παραλαβής των εισαγομένων εμπορευμάτων, οι τελωνειακές αρχές που επιλαμβάνονται αιτήσεως του διασαφήτη περί επανεξετάσεως της τελωνειακής του διασαφήσεως ως προς τα εν λόγω εμπορεύματα, υποχρεούνται, υπό την επιφύλαξη της ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος, είτε να απορρίψουν την αίτηση με αιτιολογημένη απόφαση είτε να προβούν στη ζητούμενη επανεξέταση·
 - σε περίπτωση που διαπιστώνουν, μετά το πέρας της επανεξετάσεως, ότι η δηλωθείσα δασμολογική αξία περιελάμβανε εκ παραδρομής προμήθεια αγοράς, υποχρεούνται να επανορθώσουν την κατάσταση προβαίνοντας στη επιστροφή των εισαγωγικών δασμών που επιβλήθηκαν επί της προμήθειας αυτής.

(¹) ΕΕ C 7 της 10.1.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-511/03 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Staat der Nederlanden (Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij) κατά Ten Kate Holding Musselkanaal BV κ.λπ. (1)

(«Υγειονομική αστυνομία — Προστασία κατά της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών (νόσος των τρελών αγελάδων) — Εκτροφή μηρυκαστικών με πρωτεΐνες προερχόμενες από μη μηρυκαστικά ζώα — Ευθύνη κράτους μέλους προς αποκατάσταση ζημίας που προκάλεσε σε ιδιώτη καταλογιστέα στο εν λόγω κράτος μέλος παραβίαση του κοινοτικού δικαίου — Εφαρμοστέο δίκαιο — Υποχρέωση ασκήσεως προσφυγής κατά παραλείψεως στρεφόμενης κατά της Επιτροπής»)

(2005/C 315/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-511/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 8 Δεκεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης Staat der Nederlanden (Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij) κατά Ten Kate Holding Musselkanaal BV, Ten Kate Europroducten BV, Ten Kate Productie Maatschappij BV, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Løhmus και Α. Ο Caoimh, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό

- 1) Το κοινοτικό δίκαιο δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ ή προσφυγή κατά παραλείψεως δυνάμει του άρθρου 232 ΕΚ, υπέρ ενός των πολιτών τους. Πάντως, δεν αποκλείει, κατ' αρχήν, να επιβάλλει μια εθνική νομοθεσία τέτοια υποχρέωση ή να προβλέπει την ευθύνη του οικείου κράτους μέλους σε περίπτωση μη εκπληρώσεως αυτής της υποχρεώσεώς του.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/381/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1994, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων προστασίας που αφορούν τη σπογγοειδή εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών και τη χορήγηση πρωτεϊνών που προέρχονται από θηλαστικά, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 17 της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, και του άρθρου 17 της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, έχει την έννοια ότι σε περίπτωση κατά την οποία από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προκύπτει ότι οι

έλεγκοι που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συστήματος διασφαλίζοντας τη διαφοροποίηση των προερχομένων από μηρυκαστικά ζωικών πρωτεϊνών σε σχέση με τις πρωτεΐνες που προέρχονται από μη μηρυκαστικά, το οποίο έχει υποβληθεί από κράτος μέλος στην Επιτροπή προς αξιολόγηση και έγκριση, δεν διασφαλίζουν επαρκώς την προστασία της δημόσιας υγείας και σε περίπτωση κατά την οποία η Μόνιμη Κτηνιατρική Επιτροπή επελήφθη της αιτήσεως κράτους μέλους, χωρίς όμως να εκδώσει γνωμοδότηση, ιδίως λόγω της υπάρξεως νέων επιστημονικών δεδομένων που μεταβάλλουν τις αντιλήψεις περί του κινδύνου που διατρέχει η δημόσια υγεία, πρέπει να θεωρείται ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να υποβάλει στο Συμβούλιο πρόταση ληπτέων μέτρων.

(1) EE C 59 της 6.3.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-6/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (1)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα)

(2005/C 315/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-6/04, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 9 Ιανουαρίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και L. Flynn) κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Jackson, επικουρούμενη από την K. Smith, barrister), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, Γ. Αρέστη και J. Klučka (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση πλήρους και ορθής εφαρμογής των απαιτήσεων της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, και ιδίως:

- του άρθρου 6, παράγραφος 2, όσον αφορά το Γιβραλτάρ,
- του άρθρου 6, παράγραφοι 3 και 4, όσον αφορά τα σχέδια λήψεως νερού και τα σχέδια χρήσεως των εδαφών,

- του άρθρου 11,
- του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο δ', όσον αφορά το Γιβραλτάρ,
- του άρθρου 12, παράγραφος 2,
- του άρθρου 12, παράγραφος 4,
- του άρθρου 13, παράγραφος 1,
- του άρθρου 14, παράγραφος 2,
- του άρθρου 15,
- του άρθρου 16,
- ολόκληρης της οδηγίας περί οικοτόπων πέραν των χωρικών του υδάτων,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 13ης Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-73/04 (αίτηση του Oberlandesgericht Hamm για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Brigitte και Marcus Klein κατά Rhodos Management Ltd (¹)

(Σύμβαση των Βρυξελλών — Δικαιοδοσία σε υποθέσεις μισθώσεων ακινήτων — Δικαίωμα χρονομεριστικής χρήσεως ακινήτου)

(2005/C 315/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-73/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του Πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971 για την ερμηνεία από το Δικαστήριο της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Hamm (Γερμανία), με απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2004 που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης Brigitte και Marcus Klein κατά Rhodos Management Ltd, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, K. Schieman, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμ-

ματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 16, σημείο 1, στοιχείο α', της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως έχει τροποποιηθεί με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, έχει την έννοια ότι δεν έχει εφαρμογή σε σύμβαση εγγραφής που αντιπροσωπεύει το κυρίαρχο στοιχείο επί του συνολικού τιμήματος, παρέχει στα μέλη τη δυνατότητα να αποκτήσουν δικαίωμα χρονομεριστικής χρήσεως ακινήτου περιγραφομένου αποκλειστικώς με βάση τον τύπο του και τη θέση του και η οποία προβλέπει την εγγραφή των μελών σε οργανισμό παρέχοντα τη δυνατότητα ανταλλαγής των δικαιωμάτων χρήσεως που αυτά έχουν.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.04.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 15ης Σεπτεμβρίου 2005

στην υπόθεση C-258/04 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του cour de travail de Liège): Office national de l'emploi κατά Ιωάννη Ιωαννίδη (¹)

(Αιτούντες εργασία — Ευρωπαϊκή ιθαγένεια — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Άρθρο 39 ΕΚ — Επιδόματα αναμονής προς νέους που αναζητούν την πρώτη τους εργασία — Χορήγηση εξαρτώμενη από την περάτωση των δευτεροβάθμιων σπουδών στο οικείο κράτος μέλος)

(2005/C 315/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-258/04, που έχει ως αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το cour du travail de Liège (Βέλγιο), με απόφαση της 7ης Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Ιουνίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης Office national de l'emploi κατά Ιωάννη Ιωαννίδη, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), M. Ilešič και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 15 Σεπτεμβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η άρνηση κράτους μέλους να χορηγήσει το πλεονέκτημα του επιδόματος αναμονής σε υπήκοο άλλου κράτους μέλους, ο οποίος αναζητεί την πρώτη του εργασία και ο οποίος δεν είναι συντηρούμενο τέκνο διακινούμενου εργαζομένου που κατοικεί στο πρώτο κράτος, αποκλειστικώς και μόνον επειδή ο ενδιαφερόμενος ολοκλήρωσε τις δευτεροβάθμιες σπουδές του σε άλλο κράτος μέλος, είναι αντίθετη προς το άρθρο 39 ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 201 της 7. 8. 2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-505/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/19/ΕΚ — Αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων — Νοσηλευτής, οδοντίατρος, κτηνίατρος, μαία, αρχιτέκτονας, φαρμακοποιός και ιατρός — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο — Γιβραλτάρ)

(2005/C 315/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-505/04, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 8 Δεκεμβρίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: H. Støvlbæk) κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας: (εκπρόσωπος: S. Nwaoko το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, S. von Barh και A. Borg Barthet (εισηγητής), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, μη θεσπίζοντας ως προς το Γιβραλτάρ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2001, που τροποποιεί τις οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των επαγγελματιών προσόντων καθώς και τις οδηγίες 77/452/ΕΟΚ, 77/453/ΕΟΚ, 78/686/ΕΟΚ, 78/687/ΕΟΚ, 78/1026/ΕΟΚ, 78/1027/ΕΟΚ, 80/154/ΕΟΚ, 80/155/ΕΟΚ, 85/384/ΕΟΚ, 85/432/ΕΟΚ, 85/433/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορούν το επάγγελμα του νοσηλευτού υπεύθυνου για γενικές

φροντίδες, του οδοντίατρου, του κτηνίατρου, της μαίας, του αρχιτέκτονα, του φαρμακοποιού και του ιατρού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2. Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 31 της 5.2.2005.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-70/05: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο)

(2005/C 315/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-70/05, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 14 Φεβρουαρίου 2005, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Martin) κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: S. Schreiner), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους N. Colneric (εισηγητής), προεδρεύουσα καθήκοντα προέδρου του τέταρτου τμήματος, K. Lenaerts και E. Juhász, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
2. Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 2.4.2005.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bács-Kiskun Megyei Bíróság με απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005 στην υπόθεση Iona Németh κατά Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága

από την ημερομηνία θέσεως σε κυκλοφορία του αυτοκινήτου και το χρονικό διάστημα κυκλοφορίας του (νόμιμο);

(¹) DO L 145, p. 1; EE 09/01, p. 54.

(Υπόθεση C-333/05)

(2005/C 315/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική)

Με απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Σεπτεμβρίου 2005, το Bács-Kiskun Megyei Bíróság, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Iona Németh και Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Είναι δυνατό μια φορολογική επιβάρυνση κράτους μέλους, όπως το ουγγρικό τέλος ταξινόμησης, να θεωρηθεί ως τελωνειακό δασμός ή μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος προς τελωνειακό δασμό;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Είναι δυνατό μια φορολογική επιβάρυνση κράτους μέλους, όπως το ουγγρικό τέλος ταξινόμησης –σύμφωνα με το οποίο επιβάλλεται η καταβολή επιβαρύνσεως ως προϋπόθεση για την ταξινόμηση και τη θέση σε κυκλοφορία ιδιωτικού αυτοκινήτου– να θεωρηθεί ως κάποιου είδους φόρος εισαγωγής;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: Είναι μια φορολογική επιβάρυνση κράτους μέλους, όπως το ουγγρικό τέλος ταξινόμησης, συμβατή με τις επιταγές του άρθρου 90 της Συνθήκης της Ρώμης ή με το περιεχόμενο του άρθρου 33 της οδηγίας 77/388/EOK (¹), ή μήπως το εν λόγω ουγγρικό τέλος ταξινόμησης συνιστά παράβαση του κοινού συστήματος Φόρου Προστιθεμένης Αξίας;
- 4) Στο παρόν στάδιο εξελίξεως του κοινοτικού δικαίου, είναι μια φορολογική επιβάρυνση κράτους μέλους, όπως το ουγγρικό τέλος ταξινόμησης, σύμφωνη προς τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου όταν το οφειλόμενο ποσό του τέλους ταξινόμησης για καινούργια ή μεταχειρισμένα ιδιωτικά αυτοκίνητα – χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση των αυτοκινήτων σύμφωνα με περιβαλλοντικές θεωρήσεις– δεν αντικατοπτρίζει, εν ολίγοις, κατ' ουδένα τρόπο, την υφιστάμενη μείωση της αξίας των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων και είναι εντελώς ανεξάρτητο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Finanzgericht Köln, με διάταξη της 24ης Αυγούστου 2005, στο πλαίσιο της διαδικασίας Rizeni Letoveho Provozu UR SP κατά Bundesamt für Finanzen

(Υπόθεση C-335/05)

(2005/C 315/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 24ης Αυγούστου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Σεπτεμβρίου 2005, το Finanzgericht Köln (Γερμανία) ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαδικασίας Rizeni Letoveho Provozu UR SP κατά Bundesamt für Finanzen την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της δεκάτης τρίτης οδηγίας 86/560/EOK του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986 (¹), για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, να ερμηνευθεί συσταλτικώς υπό την έννοια ότι η δυνατότητα που παρέχει στα κράτη μέλη να εξαρτούν την επιστροφή ΦΠΑ από τη χορήγηση ανάλογων πλεονεκτιμάτων από τα τρίτα κράτη στον τομέα των φόρων κύκλου εργασιών δεν ισχύει έναντι τρίτων κρατών που, ως συμβαλλόμενα μέρη της Γενικής Συμφωνίας για τις συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών (GATS) [...], μπορούν να επικαλεσθούν την προβλεπόμενη με τη Συμφωνία αυτή (άρθρο II, παράγραφος 1) ρήτρα του μάλλον ευνοούμενου κράτους;

(¹) DO L 326, p. 40.

Αίτηση αναίρεσης των Front National, M. F. Stirbois, B. Gollnisch, C. Lang, J.C. Martinez, Ph. Claeys, K. Dillen και M. Borghezio κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση T-17/04, Le Front National κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-338/05 P)

(2005/C 315/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Οι Le Front National κ.λπ., εκπροσωπούμενοι από τον W. de Saint-Just, avocat, άσκησαν στις 19 Σεπτεμβρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση T-17/04, Le Front National κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο να αναίρεσει, με όλες τις έννομες συνέπειες, την προσβαλλόμενη διάταξη της 11ης Ιουλίου 2005.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα:

Οι αναιρεσιόντες, ήτοι το πολιτικό κόμμα Front national καθώς και ορισμένα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προερχόμενα από διάφορους εθνικούς πολιτικούς σχηματισμούς (Front national, Lega Nord, Vlaams Blok) ζήτησαν από το Πρωτοδικείο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 2004/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς και τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο⁽¹⁾, προβάλλοντας παρανομία, παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας, της πολιτικής πολυφωνίας και της επικουρικότητας, καθώς και καταστρατήγηση διαδικασίας.

Με την προσβαλλόμενη διάταξη της 11ης Ιουλίου 2005, το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε κατ' αρχάς (σκέψη 48) ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός επηρεάζει άμεσα τη νομική κατάσταση του Front national. Αντιθέτως, με τη σκέψη 52 το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν αφορά άμεσα τα αναιρεσιόντα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Εντούτοις, είναι προφανές ότι η κατάσταση των εκλεγμένων αυτών μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διαφέρει, λόγω της ιδιότητάς τους και της δραστηριοότητάς τους εντός του πολιτικού κόμματος στο οποίο ανήκουν, από την κατάσταση «κάθε άλλου πολίτη». Για τον λόγο αυτό έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλουν μια πράξη η οποία συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων και παράβαση των καταστατικών διατάξεων του πολιτικού σχηματισμού στον οποίο ανήκουν. Παρά ταύτα, το Πρωτοδικείο έκρινε (σκέψη 66) ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορούσε ατομικά το Front national.

Το Πρωτοδικείο δέχθηκε την επιχειρηματολογία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σύμφωνα με την οποία το άρθρο 4 του ως άνω κανονισμού δεν έχει απευθείας εφαρμογή και, ως εκ τούτου, «ο κανονισμός 2004/2003 δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα όσον αφορά το Front national».

Εντούτοις, το άρθρο 13 του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι «τα άρθρα 4 έως 10 εφαρμόζονται από την ημερομηνία έναρξης της πρώτης συνόδου που λαμβάνει χώρα μετά τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Ιούνιο του 2004». Δεδομένου ότι το Front national καταθέτει καταλόγους υποψηφίων σε όλες τις μεγάλες περιφέρειες της Γαλλίας για τις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, καθώς και ότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα εκλέξει εκπροσώπους λαμβανομένης υπόψη της εκλογικής του ισχύος στη Γαλλία, η δήλωση ότι το Front national θα έχει εκπροσώπους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν συνιστά ούτε αυθαίρετη ούτε αστήρικτη εκτίμηση. Υπό το πρίσμα αυτό, οι διατάξεις του κανονισμού περί του καθεστώτος και της χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο το αφορούν άμεσα.

(¹) ΕΕ L 297, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour du travail de Liège, με απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2005 στην υπόθεση Monique Chateignier κατά Office national de l'emploi (O.N.Em)

(Υπόθεση C-346/05)

(2005/C 315/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Σεπτεμβρίου 2005, το Cour du travail de Liège, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της Monique Chateignier και του Office national de l'emploi (O.N.Em), ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Είναι σύμφωνη με τα άρθρα 39, παράγραφος 2, της Συνθήκης και 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71, που εξασφαλίζουν την ίση μεταχείριση μεταξύ των εργαζομένων των κρατών μελών, καθώς και την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων –μεταξύ των οποίων και των εργαζομένων–, η ερμηνεία του άρθρου 67, παράγραφος 3, του κανονισμού 1408/71⁽¹⁾ υπό την έννοια ότι επιβάλλει σε εργαζόμενο, υπήκοο κράτους μέλους, υποχρέωση πραγματοποίησης πρακτικής άσκησης μετά την οποία μπορεί να ζητήσει να του χορηγηθούν επιδόματα ανεργίας, μολονότι η εσωτερική νομοθεσία του κράτους αυτού δεν επιβάλλει τέτοια υποχρέωση σε αλλοδαπό εργαζόμενο ανεξαρτήτως του αν αυτός προέρχεται από τρίτο κράτος ή από κράτος μέλος;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογενειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 149, σ. 2)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το High Court of Ireland με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2004 στην υπόθεση Elaine Farrell κατά Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland, Attorney General και The Motor Insurers' Bureau of Ireland

(Υπόθεση C-356/05)

(2005/C 315/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Σεπτεμβρίου 2005, το High Court of Ireland, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Elaine Farrell, αφενός, και Alan Whitty, The Minister for the Environment, Ireland, Attorney General και The Motor Insurers' Bureau of Ireland, αφετέρου, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Υποχρέωνε το άρθρο 1 της τρίτης οδηγίας, στις 31 Δεκεμβρίου 1995, ήτοι την ημερομηνία μέχρι την οποία η Ιρλανδία ήταν υποχρεωμένη να εφαρμόσει τις διατάξεις της τρίτης οδηγίας⁽¹⁾ όσον αφορά τους επιβάτες οχημάτων πλην μοτοσικλετών, την Ιρλανδία να καταστήσει υποχρεωτική την ασφάλιση αστικής ευθύνης για σωματικές βλάβες των προσώπων που ταξιδεύουν στο τμήμα του οχήματος το οποίο δεν έχει σχεδιαστεί ούτε κατασκευαστεί με καθίσματα για επιβάτες;
2. Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι καταφατική, παρέχει το άρθρο 1 της τρίτης οδηγίας στα άτομα δικαιώματα τα οποία μπορούν να προβάλουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων;

(¹) Τρίτη οδηγία 90/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 1990 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde, με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2005, στην υπόθεση Estager SA κατά Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive

(Υπόθεση C-359/05)

(2005/C 315/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26

Σεπτεμβρίου 2005, το tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Estager SA και Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Είναι σύμφωνες προς τους κοινοτικούς κανονισμούς που αφορούν την εισαγωγή του ευρώ οι διατάξεις της ordonnance 2000-916 της 19ης Σεπτεμβρίου 2000, περί προσαρμογής της αξίας σε ευρώ ορισμένων ποσών που εκφράζονται σε γαλλικά φράγκα, που αφορούν την μετατροπή του φόρου ΒΑΡΑ, που εφαρμόζεται στις παραγωγές αλευριού, σιμιγδαλιού και πλιγουριού μαλακού σίτου, από 100 γαλλικά φράγκα σε 16 ευρώ;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε Vestre Landsret, με διάταξη της 5ης Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση Anklagemyndigheden (εισαγγελική αρχή) κατά Uwe Kay Festersen

(Υπόθεση C-370/05)

(2005/C 315/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

Με διάταξη της 5ης Οκτωβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Οκτωβρίου 2005, το Vestre Landsret, στο πλαίσιο της διαφοράς Anklagemyndigheden και Uwe Kay Festersen που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Κωλύει το άρθρο 43 και το άρθρο 56 της Συνθήκης ΕΚ κράτος μέλος να επιβάλει ως προϋπόθεση για την κτήση κυριότητας επί αγροτικής εκτάσεως τον όρο ότι ο αποκτών πρέπει να μεταφέρει την κατοικία του εντός της αγροτικής αυτής εκτάσεως;
- 2) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το ότι η αγροτική έκταση δεν μπορεί να αποτελέσει οικονομικώς αποδοτική μονάδα και το ότι το κατοικησιμο κτίσμα της αγροτικής εκτάσεως εμπίπτει σε αστική ζώνη;

Αίτηση εκδίδσεως προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) με απόφαση της 21ης Ιουλίου 2005 στην υπόθεση Gintec International Import-Export GmbH κατά Verband Sozialer Wettbewerb eV

(Υπόθεση C-374/05)

(2005/C 315/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με απόφαση της 21ης Ιουλίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Οκτωβρίου 2005, το Bundesgerichtshof (Γερμανία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Gintec International Import-Export GmbH και Verband Sozialer Wettbewerb eV που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Θέτουν οι διατάξεις της οδηγίας 2001/83/EK, οι οποίες αφορούν την αναφορά σε δηλώσεις τρίτων μη ειδικών και τη διαφήμιση με κληρώσεις, όχι μόνον ένα ελάχιστο, αλλά ένα ανώτατο όριο για τις απαγορεύσεις της απευθυνόμενης στο κοινό διαφήμισεως φαρμάκων; ⁽¹⁾
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

α) Συντρέχει περίπτωση αναφοράς, με υπερβολικά ανησυχητικό ή παραπλανητικό τρόπο, σε «διαβεβαιώσεις σχετικές με την επίτευξη ίασης», κατά την έννοια του άρθρου 90, στοιχείο ι', της οδηγίας 2001/83/EK, όταν ο διαφημιζών αποδίδει το αποτέλεσμα έρευνας μεταξύ μη ειδικών τρίτων με μια γενική συνολική θετική αξιολόγηση του διαφημιζομένου φαρμάκου, χωρίς να κατατάσσει την αξιολόγηση σε συγκεκριμένους τομείς εφαρμογής του φαρμάκου;

β) Επιτρέπεται κατ' αρχήν η διαφήμιση με κληρώσεις, δεδομένης της απουσίας ρητής απαγορεύσεως στην οδηγία 2001/83/EK, ή αποτελεί το άρθρο 87, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/83/EK γενική διάταξη, δυνάμει να δικαιολογήσει την απαγόρευση διαφήμισεως στο Διαδίκτυο με μηνιαία κλήρωση βραβείου ελάχιστης αξίας;

3. Πρέπει να δοθούν στα προαναφερθέντα ερωτήματα οι ίδιες απαντήσεις και σε σχέση με την οδηγία 92/28/ΕΟΚ; ⁽²⁾

⁽¹⁾ DO L 311, p. 67.

⁽²⁾ DO L 113, p. 13.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2005 — Ott κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-349/05)

(2005/C 315/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Martial Ott (Oberanven, Λουξεμβούργο), Fernando Lopez Tola (Λουξεμβούργο, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου), Francis Weiler (Itzig, Λουξεμβούργο) [Εκπρόσωποι: G. Βουνιέου, F. Frabetti, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον πίνακα των προαχθέντων κατά την περίοδο προαγωγών 2004 (¹) υπαλλήλων, καθόσον στον πίνακα αυτόν δεν περιλαμβάνονται τα ονόματα των προσφευγόντων, καθώς και, παρεμπιπτόντως, τις προπαρασκευαστικές της αποφάσεως αυτής πράξεις·
- επικουρικός, να ακυρώσει την απονομή μορίων προαγωγής για την περίοδο προαγωγών 2004, ιδίως κατόπιν των συστάσεων των επιτροπών προαγωγών·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα .

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως τους οποίους προβάλλουν οι προσφεύγοντες συμπίπτουν με τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγοντες στην υπόθεση T-327/05.

(¹) Πίνακας δημοσιευθείς στις διοικητικές ανακοινώσεις αριθ. 130 της 30ής Νοεμβρίου 2004.

Προσφυγή ασκηθείσα στις 19 Σεπτεμβρίου 2005 — TF1 κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-354/05)

(2005/C 315/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Télévision française 1 SA (Βουλόνη, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-P. Hordies, C. Smits, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να ακυρωθεί η απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή στις 20 Απριλίου 2005, σχετικά με το καθεστώς του τέλους υπέρ της France Télévision,
- να αποφασιστεί κατά νόμο ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Με την παρούσα προσφυγή, η Télévision française 1 ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 20 Απριλίου 2005, με την οποία η τελευταία κήρυξε συμβατή προς την κοινή αγορά, βάσει του άρθρου 86, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, το καθεστώς του τέλους υπέρ της France Télévision που έχουν θεσπίσει οι γαλλικές αρχές.

Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, κατ' ουσίαν:

- από ανεπαρκή αιτιολογία της αποφάσεως,
- από μη σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας· η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν της έταξε προθεσμία προκειμένου να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, ιδίως σχετικά με τη σκοπιμότητα και το περιεχόμενο των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει το Γαλλικό κράτος, στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάσεως της επίμαχης ενισχύσεως, τούτο δε παρά την ύπαρξη διαλόγου και των προηγούμενων επαφών μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής,
- από το ανεπαρκές περιεχόμενο των δεσμεύσεων του Γαλλικού κράτους· κατά την προσφεύγουσα, οι προταθείσες δεσμεύσεις δεν μπορούν να εγγυηθούν το συμβατό του γαλλικού συστήματος τελών με τους κοινοτικούς κανόνες που εφαρμόζονται στις κρατικές ενισχύσεις, ιδίως τον κανόνα της αναλογικότητας της χρηματοδοτήσεως της δημόσιας υπηρεσίας και την υποχρέωση διαφάνειας κατά τη χρησιμοποίηση του δημοσίου χρήματος,
- από καταστρατήγηση της διαδικασίας· η προσφεύγουσα επικρίνει τη συμπεριφορά της καθής η οποία φαίνεται να μεταθέτει στις εθνικές αρχές την υποχρέωση εκτιμήσεως αν ένα κρατικό μέτρο στήριξης συνιστά ενίσχυση κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου, ενώ ο έλεγχος αυτός εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής,
- από πλάνη περί το δίκαιο ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 86, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, στην περίπτωση ενισχύσεως που προκύπτει από υπεραντισταθμίση του κόστους των υποχρεώσεων δημοσίας υπηρεσίας. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία που έδωσε η Επιτροπή στη νομολογία Altmark (¹) και την εφαρμογή της στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ισχυρίζεται ότι η καθής πλανήθηκε περί το δίκαιο ερευνώντας αν ένα κρατικό μέσο αντισταθμίσεως του κόστους της δημόσιας υπηρεσίας μπορούσε να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 86, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, ενώ η Επιτροπή είχε η ίδια διαπιστώσει ότι το εν λόγω μέτρο δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που τέθηκαν με την απόφαση Altmark.

(¹) Απόφαση της 24ης Ιουλίου 2003, C-280/00, Συλλογή 2003, σ. I-7747.

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2005 — Vandaele κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-355/05)**

(2005/C 315/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Karen Vandaele (Berthem, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να ακυρωθεί η απόφαση περί διορισμού της προσφεύγουσας ως εκτάκτου υπαλλήλου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο μέτρο που καθορίζει τον βαθμό προσλήψεώς της κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2 της αποφάσεως της 28ης Απριλίου 2004 περί διορισμού των εκτάκτων υπαλλήλων·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα μετέσχε στη διαδικασία επιλογής OLAF/T/B/02 που κίνησε η Επιτροπή για την κάλυψη θέσεων εκτάκτων υπαλλήλων της κατηγορίας Β στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF). Με έγγραφο της 28ης Οκτωβρίου 2002, της γνωστοποιήθηκε ότι το όνομά της είχε περιληφθεί στον πίνακα των επιτυχόντων. Ωστόσο, η προσφεύγουσα προσελήφθη στην Επιτροπή και συγκεκριμένα στην OLAF μόλις την 1η Σεπτεμβρίου 2004, μολονότι η διαδικασία προσλήψεώς της είχε αρχίσει στο τέλος του 2003. Η σύμβασή της, που υπογράφηκε στις 3 Νοεμβρίου 2004, την κατέταξε στον βαθμό Β*4, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως της Επιτροπής της 28ης Απριλίου 2004 περί της προσλήψεως εκτάκτων υπαλλήλων, σύμφωνα με την οποία το έκτακτο προσωπικό προσλαμβάνεται στον βαθμό Α*8 ή Β*4.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως περί κατάταξής της στον συγκεκριμένο βαθμό. Υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την από 28 Απριλίου 2004 απόφασή της, τροποποίησε την προκήρυξη του διαγωνισμού για την κατηγορία Β, της οποίας ο ελάχιστος βαθμός, κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως της εν λόγω προκήρυξεως, ήταν ο βαθμός Β5 (νυν Β*5 κατά τον νέο κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων). Η τροποποίηση αυτή, που πραγματοποιήθηκε μετά την κατάρτιση του πίνακα των επιτυχόντων, δεν λαμβάνει υπόψη το άρθρο 29, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και το άρθρο 10, τρίτο εδάφιο, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και την προσδοκία της προσφεύγουσας να προσληφθεί σε μία από τις κενές θέσεις εργασίας που επρόκειτο να καλυφθούν από τους επιτυχόντες στη διαδικασία επιλογής στην οποία είχε γίνει δεκτή.

Επίσης, η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, στον βαθμό που οι επιτυχόντες της ίδιας διαδικασίας επιλογής που προσελήφθησαν πριν από την 1η Μαΐου 2004, των οποίων η κατάταξη ορίστηκε κατ' εφαρμογήν προγενέστερων κανόνων, κατατάχθηκαν σε ανώτερο βαθμό, οπότε η σταδιοδρομία τους μπορεί να εξελιχθεί υπό ευνοϊκότερους όρους.

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση της δικαιολογημένης προσδοκίας της να προσληφθεί σε βαθμό Β2 ή Β3 χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2005 — Frankin κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-359/05)**

(2005/C 315/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Jacques Frankin (Sorée, Βέλγιο) και άλλοι (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι G. Βουνέου και F. Frabetti)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

- να ακυρωθεί η σιωπηρή απόφαση περί αρνήσεως αρωγής, σύμφωνα με το άρθρο 24 του ΚΥΚ·
- να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που οι προσφεύγοντες υπέστησαν εκ του γεγονότος αυτού·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες, όλοι τους μόνιμοι ή μη μόνιμοι υπάλληλοι της Επιτροπής, είχαν ζητήσει τη μεταφορά των κτηθέντων στο Βέλγιο συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους στο σύστημα της Κοινότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις βελγικού νόμου θεσπισθέντος το 1991. Το 2003 το Βέλγιο θέσπισε νέο νόμο ο οποίος, σύμφωνα με τους προσφεύγοντες, προβλέπει ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για αυτόν τον τύπο νέων μεταφορών. Ωστόσο, οι προσφεύγοντες, δεδομένου ότι είχαν ήδη προβεί στη μεταφορά των δικαιωμάτων τους, δεν μπορούσαν να επωφεληθούν από τις διατάξεις του νόμου 2003.

Κατόπιν ενημερωτικής συναντήσεως που έλαβε χώρα στις 9 Δεκεμβρίου 2004, οι προσφεύγοντες πληροφορήθηκαν ότι η Επιτροπή δεν επροτίθετο να βοηθήσει τους μόνιμους και έκτακτους υπαλλήλους της στο να επιτύχουν την πλέον ικανοποιητική για αυτούς μεταφορά.

Με την προσφυγή τους, οι ενδιαφερόμενοι βάλλουν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, την οποία χαρακτηρίζουν ως άρνηση αρωγής, κατά παράβαση του άρθρου 24 του ΚΥΚ. Πριν το τελευταίο αυτό άρθρο, οι προσφεύγοντες επικαλούνται επίσης, προς στήριξη της προσφυγής τους, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της απαγορεύσεως αυθαρέτων ενεργειών, της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του κανόνα «patere legem quam ipse fecisti» καθώς και κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2005 — Genette κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-361/05)**

(2005/C 315/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγων:* Emmanuel Genette (Gorze, Γαλλία) (εκπρόσωπος: δικηγόρος A. Lucas)*Καθής:* Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**Αιτήματα του προσφεύγοντος**

- ακύρωση της απόφασης της 25ης Ιανουαρίου 2005 του προϊσταμένου της μονάδας «Συντάξεις», με την οποία απορρίφθηκε η από 31 Οκτωβρίου 2004 αίτηση του προσφεύγοντος σχετικά με μεταφορά των αποκτηθέντων στο Βέλγιο συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του (αριθ. D/1106/2004).
- ακύρωση της απόφασης της 10ης Ιουνίου 2005 του γενικού διευθυντή της ΓΔ Διοίκηση με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή του της 22ας Απριλίου 2005 κατά της απόφασης της 2ας Φεβρουαρίου 2005 του προϊσταμένου της μονάδας «Συντάξεις» με την οποία είχε απορριφθεί η αίτησή του της 31ης Οκτωβρίου 2004.
- καταδίκη της καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατόπιν αιτήσεως υποβληθείσας από τον προσφεύγοντα, μόνιμο υπάλληλο της Επιτροπής, τα κτηθέντα στο Βέλγιο συνταξιοδοτικά δικαιώματά του μεταφέρθηκαν, το 2002, στο κοινοτικό σύστημα σύμφωνα με τις διατάξεις σχετικού βελγικού νόμου θεσπισθέντος το 1991. Το 2003 το Βέλγιο θέσπισε νέο νόμο διέποντα αυτές τις μεταφορές, του οποίου οι διατάξεις, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, ήσαν περισσότερο ευνοϊκές για αυτόν.

Ο νόμος του 1991 προέβλεπε τη δυνατότητα αποσύρσεως της αιτήσεως για μεταφορά κατόπιν σχετικής συμφωνίας με το οικείο κοινοτικό όργανο. Έτσι, ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση ζητώντας από την Επιτροπή να συμφωνήσει για την απόσυρση της αιτήσεως, που είχε υποβάλει υπό το καθεστώς του νόμου του 1991, προκειμένου να δυνηθεί, στη συνέχεια, να υποβάλει νέα αίτηση διεπόμενη από τον νόμο του 2003. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση για τον λόγο ότι οι κοινοτικές διατάξεις δεν προέβλεπαν τη δυνατότητα αποσύρσεως της αιτήσεως.

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων αμφισβητεί την απόρριψη της αιτήσεώς του. Προβάλλει διάφορες πρόδηλες πλάνες σχετικά με την εκτίμηση του αντικειμένου της αιτήσεώς του, του οριστικού χαρακτήρα των αποφάσεων που με την αίτησή του αμφισβητούσε, της υπάρξεως νέων και ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και της προθεσμίας υποβολής της αιτήσεώς του. Επικαλείται επίσης παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ καθώς και των γενικών εκτελεστικών διατάξεών του. Εξάλλου, ο προσφεύγων θεωρεί ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι αντίθετες προς το θεμελιώδες δικαίωμά του για αποτελε-

σματική ένδικη προστασία καθώς και προς την προβλεπόμενη από το άρθρο 24 του ΚΥΚ υποχρέωση αρωγής.

Τέλος, ο προσφεύγων τονίζει την αντίθεση μεταξύ του βελγικού νόμου του 1991 και του κοινοτικού δικαίου, ειδικότερα του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII καθώς και την αρχή της ίσης μεταχείρισεως

Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2005 — Saint-Gobain Pam κατά ΓΕΕΑ**(Υπόθεση T-364/05)**

(2005/C 315/27)

Γλώσσα της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Saint-Gobain Pam SA (Nancy, Γαλλία) [Εκπρόσωπος: J. Blanchard, avocat]*Καθού:* Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Propamsa SA**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 15 Απριλίου 2005 απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα*Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:* η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «PAM PLUVIAL» για προϊόντα υπαγόμενα στις κλάσεις 6 («αγωγοί και σωλήνες μεταλλικοί ή με βάση το μέταλλο, αγωγοί και σωλήνες από χυτοσίδηρο, μεταλλικοί σύνδεσμοι για τα προαναφερθέντα προϊόντα») και 17 («μη μεταλλικοί σύνδεσμοι για άκαμπτους μη μεταλλικούς αγωγούς και σωλήνες»).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Propamsa SA

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: το ισπανικό ημικοινοτικό σήμα αριθ. 737 992 «PAM PAM» για προϊόντα υπαγόμενα στην κλάση 19 («υλικά κατασκευών»), το ισπανικό λεκτικό σήμα αριθ. 120 075 «PAM» για προϊόντα υπαγόμενα στις κλάσεις 1 («κόλλες βιομηχανικής χρήσης») και 19 («υλικά κατασκευών, μη μεταλλικά»)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως:

Παράβαση της αρχής της λειτουργικής συνέχειας μεταξύ των διαφόρων οργάνων του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, υπό την έννοια ότι η εν λόγω αρχή δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια ότι ένας διάδικος ο οποίος δεν προέβαλε, ενώπιον του οργάνου που αποφαίνεται σε πρώτο βαθμό, ορισμένους πραγματικούς ή νομικούς ισχυρισμούς εντός της προθεσμίας που είχε τάξει το τμήμα αυτό δεν μπορεί παραδεκτώς, λόγω του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, να προβάλλει τα στοιχεία αυτά ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Παραβίαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.

Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2005 — Mische κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-365/05)

(2005/C 315/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Harald Mische (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπροσωπούμενος από τους: G. Vandersanden, L. Levi, δικηγόρους]

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη βαθμολογική κατάταξη που καθορίστηκε στις 4 Οκτωβρίου 2004 με την απόφαση περί διορισμού της αρμοδίας για τους διορισμούς αρχής, η οποία άρχισε να ισχύει στις 16 Νοεμβρίου 2004 και με την οποία ο προσφεύγων κατετάγη κατά την πρόσληψή του στη ΓΔ Ανταγωνισμού ως «κατώτερος νομικός σύμβουλος» στην κατηγορία A*, βαθμό 6, κλιμάκιο 1, και να τον αποκαταστήσει σε όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από μια νόμιμη και κανονική απασχόληση, δηλαδή νόμιμη και κανονική βαθμολογική κατάταξη από τις 16 Νοεμβρίου 2004, όπερ και σημαίνει κατάταξη τουλάχιστον στον βαθμό A7, κλιμάκιο 3 (σε ισχύ από την 1η Νοεμβρίου 2003) ή στον αντίστοιχο του σύμφωνα με τα άρθρα 1 έως 11 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (βαθμός A*8, κλιμάκιο 3).
- να επιδικάσει αποζημίωση (i) προσαυξημένη με τόκους υπερημερίας, αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων

ως προς την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του, καθώς και (ii) άλλη αποζημίωση υπό τη μορφή νομίμων και κανονικών αποδοχών, ιδίως σε ό,τι αφορά τη μεταβατική διάταξη που περιλαμβάνει το άρθρο 21 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, όπως ισχύει από την 1η Μαΐου 2004, ή, επικουρικά, τη μείωση των εισφορών στο συνταξιοδοτικό σύστημα σύμφωνα με την αρχή της ισότητας των αμοιβών. Τα δικαιώματα αυτά πρέπει να υπολογισθούν δεόντως σε μεταγενέστερο χρονικό στάδιο και υπολογίζονται επί του παρόντος, προσωρινά και κατά δίκαια κρίση, σε τουλάχιστον 10 000 ευρώ ετησίως.

- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος που διορίστηκε μετά την έναρξη ισχύος, την 1η Μαΐου 2004, του νέου Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, αλλά εγγράφηκε σε εφεδρικό πίνακα μελλοντικών προσλήψεων που καταρτίστηκε βάσει διαγωνισμού που διοργανώθηκε πριν από την ημερομηνία αυτή, αμφισβητεί την κατάταξή του στον βαθμό στον οποίο διορίστηκε. Ο προσφεύγων προβάλλει τους ίδιους λόγους ακυρώσεως και τα ίδια επιχειρήματα που έχει ήδη προβάλει στην υπόθεση T-288/05 (*).

(*) EE C 229, της 17.9.2005, σ. 35.

Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2005 — UPC France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-367/05)

(2005/C 315/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: UPC France Holding B.V. (Schiphol-Rijk, Κάτω Χώρες) [Εκπρόσωποι: D. Powell, solicitor, N. Flandin, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής Κρατική ενίσχυση αριθ. 382/2004 — Γαλλία
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής Κρατική ενίσχυση αριθ. 382/2004 — Γαλλία, της 3ης Μαΐου 2005 ⁽¹⁾, με την οποία διαπιστώνεται ότι η επιδότηση που χορηγήθηκε από τις γαλλικές αρχές για την κατασκευή και την εκμετάλλευση δικτύου τηλεπικοινωνιών υψηλής ταχύτητας στο έδαφος της περιφέρειας Limousin (DORSAL) δεν συνιστά ενίσχυση.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται πλέοντες λόγους ακυρώσεως αντλούμενους από την παράβαση ουσιώδους τύπου καθώς και την παράβαση του κοινοτικού δικαίου.

Όσον αφορά την παράβαση ουσιώδους τύπου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματά της καθώς και παρέλειψε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως την οποία προβλέπουν το άρθρο 88, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 6 του κανονισμού 659/99 ⁽²⁾, η οποία θα της είχε επιτρέψει, ως ενδιαφερομένης, να διατυπώσει παρατηρήσεις προτού η Επιτροπή εκδώσει την απόφαση.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του κοινοτικού δικαίου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι το επίμαχο μέτρο δεν ενείχε στοιχεία ενισχύσεως διότι η επιδότηση είχε χορηγηθεί στο πλαίσιο αντισταθμίσεως δημόσιας υπηρεσίας και ότι πληρούνταν εν προκειμένω τα κριτήρια της αποφάσεως Altmark ⁽³⁾.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που χαρακτηρίζει ως δημόσια υπηρεσία την υπηρεσία τηλεπικοινωνιών υψηλής ταχύτητας, ενώ ο ορισμός της δημόσιας υπηρεσίας στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, όπως αυτός προκύπτει από την οδηγία περί «καθολικής υπηρεσίας», δεν καλύπτει παρά τις υπηρεσίες χαμηλής ταχύτητας.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι, αν οι επίμαχοι υποχρεώσεις θεωρούνταν ως εμπόσιμες στην αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι, στην πόλη της Λιμόζ έλειπε η ιδιωτική πρωτοβουλία και δεν υπήρχαν ανταγωνιστικές δυνάμεις. Υποστηρίζει, επίσης, ότι η διαδικασία που χρησιμοποιήθηκε για την επιλογή του επιχειρηματία στον οποίο ανατέθηκε η εκτέλεση της υποτιθέμενης αποστολής υπηρεσίας γενικού συμφέροντος δεν επέτρεψε να επιλεγεί ο υποψήφιος που ήταν ικανός να παράσχει την εν λόγω υπηρεσία με το μικρότερο κόστος για την τοπική αυτοδιοίκηση. Εν πάση περιπτώσει, κατά την προσφεύγουσα, όσον αφορά την πόλη της Λιμόζ, η δημόσια επιδότηση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ως αντιστάθμιση για την εκτέλεση αποστολής δημόσιας υπηρεσίας και, ως εκ τούτου, η νομολογία Altmark δεν μπορεί να τύχει εν προκειμένω εφαρμογής.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης ουσιώδεις διαδικαστικές παρατυπίες στη διαδικασία της κατά παραχώρηση αναθέσεως αποστολής δημόσιας υπηρεσίας, παρατυπίες οι οποίες δημιούργησαν ανισότητα μεταξύ των δυνητικών υποψηφίων για την ανάθεση της δημόσιας υπηρεσίας.

Ο τελευταίος λόγος που προβάλλει η προσφεύγουσα αντλείται από ανεπαρκή αιτιολογία, καθώς η Επιτροπή δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους εξέτασε την περιφέρεια Limousin στο σύνολό της χωρίς να λάβει υπόψη της τις ιδιαιτερότητες των αστικών περιοχών οι οποίες, όπως η πόλη της Λιμόζ, αποτελούσαν πραγματικούς θύλακες ανταγωνισμού εντός της περιφέρειας, ούτε τους λόγους για τους οποίους ουδέποτε αναφέρθηκε, στην

προσβαλλόμενη απόφαση, στο γεγονός ότι στη Λιμόζ υπήρχε το δίκτυο της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ C(2005)1170 τελικό.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83 της 27.03.1999, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση C-280/00 της 24ης Ιουλίου 2003, Συλλογή 2003, σ. I-7747.

Προσφυγή της 30ής Σεπτεμβρίου 2005 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-370/05)

(2005/C 315/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (Παρίσι, Γαλλία) [εκπρόσωποι: G. de Bergues, A. Colomb]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2005) 2756 τελικό, της 20ής Ιουλίου 2005, για την απόρριψη του αιτήματος κοινοτικής χρηματοδότησης ορισμένων δαπανών τις οποίες πραγματοποίησαν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, κατά το μέρος που αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση το ποσό των 13 519 122,05 ευρώ, στο πλαίσιο διορθώσεως που αφορά τον καθορισμό των επιλέξιμων εκτάσεων για την ενίσχυση στην αναδιάρθρωση και στη μετατροπή των αμπελώνων κατά τη χρήση 2001-2003·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την προσβαλλόμενη απόφαση που αποτελεί αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς, η Επιτροπή αποφάσισε να προβεί σε εκκαθάριση των λογαριασμών της προσφεύγουσας στον τομέα της αμπελοκαλλιέργειας για ποσό που αντιστοιχεί στο ποσό που πρέπει να αποκλειστεί από την κοινοτική χρηματοδότηση λόγω, αφενός, διορθώσεως εξαιτίας υπερβάσεως των δικαιωμάτων νέας φύτευσης και, αφετέρου, διορθώσεως που εφαρμόζεται από την Επιτροπή μεταξύ των εκτάσεων που δηλώθηκαν από τη Γαλλία ως επιλέξιμες για την ενίσχυση στη μετατροπή/αναδιάρθρωση και των εκτάσεων τις οποίες η Επιτροπή θεωρεί επιλέξιμες για τέτοιες ενισχύσεις, όσον αφορά τις περιόδους εμπορίας 2000-2001 και 2001-2002. Μόνον το δεύτερο μέρος της επίμαχης αποφάσεως, που αφορά τη διόρθωση για τις εκτάσεις που αποκλείστηκαν, αμφισβητείται από την προσφεύγουσα.

Προς στήριξη των αξιώσεών της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/99⁽¹⁾, καθόσον δεν απέδειξε την ύπαρξη παραβάσεως, από τη Γαλλική Κυβέρνηση, των κοινοτικών κανόνων σχετικά με τον υπολογισμό της ενισχύσεως στην αναδιάρθρωση και στη μετατροπή των αμπελώνων ούτε την ύπαρξη ζημίας που προξένησε στον κοινοτικό προϋπολογισμό η επιλεγείσα από τη Γαλλική Κυβέρνηση μέθοδος υπολογισμού.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα αντλείται από την ύπαρξη ανεπαρκούς αιτιολογίας, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν διευκρινίζει τους κανόνες τους οποίους η Επιτροπή σκόπευε να εφαρμόσει επί των εκτάσεων που δεν είχαν φυτευθεί και οι οποίοι μπορούσαν να ληφθούν υπόψη κατά τον υπολογισμό της ενισχύσεως ούτε δικαιολογεί σαφώς την εφαρμογή δημοσιονομικής διορθώσεως ποσοστού 10 % επί των ποσών των ενισχύσεων στην αναδιάρθρωση και στη μετατροπή των αμπελώνων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, ΕΕ L 160 της 26/6/1999, σ. 103-112.

Προσφυγή S Giant (China) κατά του Συμβουλίου που ασκήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 2005

(Υπόθεση T-372/05)

(2005/C 315/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: S Giant (Chine) Co. Ltd (Kunshan, Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας) [εκπρόσωπος: ο δικηγόρος P. De Baere]

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1095/2005⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2005, για την επιβολή οριστικού δασμού στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Βιετνάμ και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1524/2000 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 183, σ. 1), στο μέτρο που με τον κανονισμό αυτό απορρίπτεται το αίτημα της προσφεύγουσας σχετικά με την αναγνώριση σ' αυτήν του καθεστώτος εταιρίας δρώσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, και τούτο κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 5, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού του Συμβουλίου 384/96 (ο βασικός κανονισμός), παραβιάζεται το άρθρο 110, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που με αυτόν απορρίπτεται το αίτημα της προσφεύγουσας περί μη εκπτώσεως του

δασμού αντιντάμπινγκ από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής και παραβιάζεται το άρθρο 253 ΕΚ, στο μέτρο που στον εν λόγω κανονισμό δεν αναφέρεται η αιτιολογία·

— καταδίκη του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι μία εταιρία περιορισμένης ευθύνης του κινέζικου δικαίου της οποίας κύρια δραστηριότητα είναι η κατασκευή ποδηλάτων και εξαρτημάτων αυτών προς εξαγωγή στην Κοινότητα. Εφόσον τα εν λόγω μέτρα την αφορούσαν, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή αίτημα με το οποίο ζητούσε να της αναγνωρισθεί το καθεστώς εταιρίας δρώσας υπό συνθήκες της οικονομίας της αγοράς. Η προσφεύγουσα υπέβαλε επίσης ερωτηματολόγια αντιντάμπινγκ και αντήλλαξε με την Επιτροπή αλληλογραφία σχετικά με διάφορα ζητήματα.

Η προσφεύγουσα βάλλει τώρα κατά του εν λόγω κανονισμού, πρώτον, στο μέτρο που με αυτόν απορρίφθηκε το αίτημά της για αναγνώριση σ' αυτήν του καθεστώτος εταιρίας δρώσας υπό συνθήκες της οικονομίας της αγοράς. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το αίτημά της απορρίφθηκε το αίτημά της για αναγνώριση καθεστώτος εταιρίας δρώσας υπό συνθήκες της οικονομίας της αγοράς. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το αίτημά της απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι οι αποφάσεις της σχετικά με τις τιμές πωλήσεως και τις ποσότητες ελήφθησαν χωρίς να ληφθούν υπόψη οι ενδείξεις της αγοράς και χωρίς ουσιώδη ανάμιξη του κράτους. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού έπρεπε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έπρεπε να της αναγνωρισθεί το καθεστώς εταιρίας της οικονομίας της αγοράς, εφόσον υφίστανται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις της οικονομίας της αγοράς παρά την ύπαρξη εθνικής νομοθεσίας ή μηχανισμών μη συμφώνων προς αυτούς που ισχύουν στις οικονομίες της αγοράς. Στο μέτρο που με τον κανονισμό δεν λαμβάνεται υπόψη η ιδιαίτερη περίπτωση της, η προσφεύγουσα φρονεί ότι υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενη παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ'. Στην ίδια αυτή αλληλουχία, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, στο μέτρο που στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν εκτίθενται οι λόγοι της απορρίψεως του αιτήματός της για αναγνώριση του καθεστώτος εταιρίας της οικονομίας της αγοράς.

Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης την απόρριψη του αιτήματός της κατά το οποίο το ποσό του δασμού αντιντάμπινγκ δεν έπρεπε να αφαιρεθεί από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής, εφόσον πρόκειται για κόστος μεταξύ της εισαγωγής και της μεταπωλήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε νομική πλάνη, στο μέτρο που θεώρησε ότι δεν υπήρξε καμιά κινητικότητα στις τιμές μεταπωλήσεως και στις τιμές μεταγενέστερης μεταπωλήσεως σε σχέση με τις τιμές εξαγωγής της προσφεύγουσας που είχαν προς τούτο ορισθεί σε προηγούμενες έρευνες. Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το άρθρο 11, παράγραφος 10, ουδόλως απαιτεί την εκτίμηση αυτής της κινητικότητας σε αναφορά με τιμές εξαγωγής που είχαν ορισθεί σε προηγούμενες έρευνες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 183, σ. 1

Προσφυγή της Tea-Cegos και της STG κατά της Επιτροπής, που ασκήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2005

(Υπόθεση T-376/05)

(2005/C 315/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: TEA-CEGOS (Μαδρίτη, Ισπανία) και Services Techniques Globaux (STG) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: G. Vandersanden, L. Levi, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

- να ακυρωθεί η απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2005 με την οποία απορρίπτεται η υποψηφιότητα και η προσφορά της κοινοπραξίας TEA-CEGOS και ανακαλείται η απόφαση περί συνάψεως της συμβάσεως πλαισίου με την κοινοπραξία TEA-CEGOS στο πλαίσιο του διαγωνισμού EuropeAid — 2/119860/C-LOT n° 7,
- να ακυρωθούν όλες οι άλλες αποφάσεις που έλαβε η καθής στο πλαίσιο αυτού του διαγωνισμού κατόπιν της αποφάσεως της 12ης Οκτωβρίου 2005 και, ιδίως, οι αποφάσεις περί συνάψεως των συμβάσεων και οι συμβάσεις που σύναψε η Επιτροπή σε εκτέλεση των αποφάσεων αυτών,
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Οι προσφεύγουσες στην υπό κρίση προσφυγή είναι μέλη κοινοπραξίας που συστάθηκε για τους σκοπούς του διαγωνισμού «EuropeAid/119860/C/SV/MULTI» που προκήρυξε η καθής. Η κοινοπραξία υπέβαλε προσφορά για το τμήμα 7 «Culture, Governance and Home Affairs».

Με επιστολή της 20ής Μαΐου 2004, η κοινοπραξία πληροφορήθηκε ότι η υποψηφιότητά της έγινε δεκτή. Με έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2005, η καθής την ενημέρωσε ότι έκρινε αναγκαίο να αναθεωρήσει την απόφασή της περί συνάψεως της συμβάσεως πλαισίου σε αυτή, και αιτιολόγησε τη μεταβολή αυτή με το γεγονός ότι η εν λόγω απόφαση είχε ληφθεί βάσει ανακριβών πληροφοριών που της κοινοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Στις 12 Οκτωβρίου 2005, η Επιτροπή έλαβε απόφαση με την οποία επιβεβαίωσε την απόρριψη της υποψηφιότητας και της προσφοράς της προσφεύγουσας βάσει της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 13 της προκηρύξεως του διαγωνισμού (¹). Για να αιτιολογήσει την απόφασή της, επικαλείται το γεγονός ότι ένα από τα μέλη της κοινοπραξίας ήταν μέλος άλλου ομίλου, μέλος του οποίου συμμετείχε σε άλλη υποψηφιότητα για την ίδια σύμβαση. Πρόκειται για την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προς στήριξη της προσφυγής τους ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

Με το πρώτο προβάλλουν ότι η καθής παρέβη τα όσα συμφωνήθηκαν με τα έγγραφα των συμβάσεων κατά το μέρος που προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 13 της προκηρύξεως του διαγωνισμού καθώς και του άρθρου 14 των οδηγιών προς τους διαγωνιζόμενους. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το άρθρο 13

της προκηρύξεως του διαγωνισμού δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην περίπτωση που έχει ήδη ληφθεί η απόφαση περί συνάψεως της συμβάσεως. Υποστηρίζουν επίσης ότι δεν παρέλειψαν να κοινοποιήσουν τα έγγραφα που τους ζήτησε η καθής ούτε έδωσαν λανθασμένες πληροφορίες, οπότε δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 14 των οδηγιών προς τους διαγωνιζόμενους οι οποίες είναι οι μόνες που δικαιολογούν την αναθεώρηση της αποφάσεως συνάψεως της συμβάσεως σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά την έννοια «legal group», του άρθρου 13 της προκηρύξεως του διαγωνισμού, κάνοντας δεκτό αποκλειστικά το κριτήριο διαρθρώσεως και απορρίπτοντας την εφαρμογή της εξετάσεως συγκρούσεως συμφερόντων μεταξύ των υποψηφίων της ίδιας προκηρύξεως. Κατά την άποψη των προσφευγουσών, η εκτίμηση της καθής προσβάλλει την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν εξάλλου ένα λόγο ακυρώσεως που αντλείται από την υποτιθέμενη παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται από τις προσφεύγουσες αντλείται από την υποτιθέμενη παράβαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της μη επίδειξης της οφειλόμενης επιμέλειας. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι σε περίπτωση αμφιβολιών, η καθής θα έπρεπε να τις ανακοινώσει στην κοινοπραξία εντός ευλόγου προθεσμίας, και να τις ερευνήσει κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της προκηρύξεως διαγωνισμού και όχι μετά την απόφασή της περί συνάψεως της συμβάσεως, γεγονός που θα επέτρεπε την αποφυγή των εξόδων που συνδέονται με τη συμμετοχή της στα μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας.

Με τον τελευταίο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι αγνοήθηκε η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη τους καθώς και η θεωρία της ανακλήσεως των ατομικών διοικητικών πράξεων. Ισχυρίζονται ότι, εν προκειμένω, η απόφαση συνάψεως της συμβάσεως δεν ήταν παράνομη και, κατά συνέπεια, δεν θα έπρεπε να ανακληθεί από την καθής.

(¹) Προκήρυξη διαγωνισμού για πολλαπλή σύμβαση πλαίσιο «Multiple framework contract recruit technical assistance for short-term expertise for exclusive benefit of third countries benefiting from European Commission's external aid» 2004/S 132-11932, EE S 132.

Προσφυγή της GHK Consulting κατά της Επιτροπής, που ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2005

(Υπόθεση T-383/05)

(2005/C 315/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GHK Consulting Limited (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) [εκπρόσωποι: J-E Svensson, M. Dittmer, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 2005, με την οποία αποκλείστηκε η υποψηφιότητα και η προσφορά της κοινοπραξίας με επικεφαλής την GHK Consulting Limited και με την οποία η Επιτροπή ανακάλεσε την απόφασή της περί συνάψεως συμβάσεως πλαισίου με την κοινοπραξία, στο πλαίσιο του διαγωνισμού EuropeAid//119860/C — τμήμα 7,
- να ακυρωθούν όλες οι άλλες αποφάσεις που έλαβε η καθής κατόπιν της αποφάσεως της 12ης Οκτωβρίου 2005 και, ιδίως, οι αποφάσεις περί συνάψεως συμβάσεων με άλλους διαγωνιζόμενους,
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με τον τίτλο EuropeAid//119860/C — Τμήμα 7, η Επιτροπή προκήρυξε ένα διαγωνισμό για πολλαπλή σύμβαση πλαίσιο προκειμένου να προσλάβει τεχνική βοήθεια ειδικών που θα πραγματοποιούσαν βραχυπρόθεσμες αποστολές αποκλειστικά για την παροχή βοήθειας σε τρίτες χώρες που δικαιούνται εξωτερικής βοήθειας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η προσφεύγουσα, ενεργούσα ως επικεφαλής κοινοπραξίας, υπέβαλε προσφορά.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή απέκλεισε την κοινοπραξία της προσφεύγουσας με την αιτιολογία ότι το Danish Institute of International Studies (στο εξής: DIIS), μέλος της κοινοπραξίας της προσφεύγουσας, συμμετείχε στον ίδιο όμιλο με το Danish Institute of Human Rights (στο εξής: DIHR), το οποίο ήταν μέλος σε μια άλλη κοινοπραξία διαγωνιζόμενη για την ίδια σύμβαση. Το άρθρο 13 της ανακοινώσεως για την επίδικη δημόσια προκήρυξη διαγωνισμού απαγορεύει στα νομικά πρόσωπα του ίδιου ομίλου να υποβάλλουν περισσότερες της μίας προσφορές ανά τμήμα διαγωνισμού.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της περί ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά του συμπεράσματος της Επιτροπής σύμφωνα με το οποίο το DIIS και το DIHR, καθώς και ένα τρίτο ινστιτούτο αποτελούν όμιλο από νομικής απόψεως. Κατά την προσφεύγουσα, καμία από τις επιχειρήσεις αυτές δεν ελέγχει την άλλη, δεδομένου ότι τα ινστιτούτα είναι παντελώς αυτοτελή και το καθένα έχει δικό του καταστατικό, δεν μοιράζονται το ακαδημαϊκό τους προσωπικό, έχουν δική τους διεύθυνση και διοικητικό συμβούλιο εκλεγμένα από τελείως διαφορετικά όργανα και δεν έχουν κοινά συμφέροντα ή κοινούς οικονομικούς στόχους. Η προσφεύγουσα προβάλλει εξάλλου ότι κάθε διαφορετικό σημείο της ανακοινώσεως για τις δημόσιες συμβάσεις πρέπει να ερμηνεύεται υπέρ των διαγωνιζόμενων και ότι η Επιτροπή έχει την ευθύνη για τη μη εκ των προτέρων διευκρίνιση των όρων συμμετοχής.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Σεπτεμβρίου 2005 — BIC κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-270/04) ⁽¹⁾

(2005/C 315/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 262 της 23.10.2004

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 7ης Οκτωβρίου 2005 — Umwelt- und Ingenieurtechnik κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-125/05) ⁽¹⁾

(2005/C 315/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 115 της 14.5.2005

Διάταξη του προέδρου του Πρωτοδικείου της 13ης Οκτωβρίου 2005 — Milella et Campanella κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-289/05 R)

(2005/C 315/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως.

III

(Πληροφορίες)

(2005/C 315/37)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 296 της 26.11.2005

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 281 της 12.11.2005

EE C 271 της 29.10.2005

EE C 257 της 15.10.2005

EE C 243 της 1.10.2005

EE C 229 της 17.9.2005

EE C 217 της 3.9.2005

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:
EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
